

från Emilie Topelius

Romelals trädgård 23 Febr. 1881.

Min egen älskling! Du är dig alltid
lik, alltid lika snällt tänker du på den pyä-
ma kiga Mille och hennes trefnad. Bek min egen
vän, Gud välsigne dig derför i alla tider!
Hur otydligt glad jag blef öfver ditt bref
i går, fredag, (det hade borde komma om tors-
dagen och då var jag litet snopen då ingen
postkör infann sig.) Jag satt en stund och
syöt af att äga ett oöfymadt bref i min hand.
Men huru har du missförstått oss, eller
har Anna skrifvit att jag har så ledsamt
att jag skulle gråta i tygthet för mig själv?
Det brukar jag inte göra, till hvad skulle
det tjena; att vi båda sakna våra älskade
hem, det kan du väl ej förundra dig öfver.
Men jag finna vi oss i vårt läge, och att
jag blef sjuk den natten det var ju af sol-
badet, jag tror jag skref det? Solen var i
moln ofta, det blåste kring minna nakna
sidor och magen fast jag försökte hålla
filtten öfver, men man fick ju ej ha den;

Blodet rusade åt hufvudet, det var en
verklig pina att ligga der i blåsten.
Nog tälde de andra, men din vän är ett
Skraj, som du vet. Sedan har doktoru
ej tillåtit mig taga solbad och med par
dagars mellanuskof har jag fått taga
halfbad eller sittbad. Sålides nu på
halfoa baddiden har jag haft ett solbad!
Du har väl hört om Ainas sol-luftbad?
Nej, inte skall du tråta på mig, min Lade,
jag var ej för att jag ej haft en frisk dag
sen jag kom till Visby, och Melander har
riktigt bjudit till med mig på allt vis
han har kommit själf om qvällarna
och haft en frö med att lära oss sätta
lifonslag (som vi kunde förut) och själf
har han gifvit mig s. k. nack-begjertning
att jag skulle sofoa, men, lika förgäfvos.
Vi sitta ute vid hafvet hela aft. middagar,
na att jag skulle bli sömnig, men nej.
Nu på flera nätter och dagar har jag ej
fått en blund, jag blir så matt och clarran.

de inte vore det annars så farligt. I går
aftons tog jag mig det oräddet före, efter
ett långt betänkannde, att taga en halftred
brunkali, och fast jag låg länge så som-
nade jag slutligen omkring 12 och sof
till kl. 3 och då tyckte jag att det varit
hela natten, jag kände mig så hvilad,
men, så slog kl. 1, 2, 3 och tigen (hvar
qvart i kyrktoornen) och då förstod jag
att jag sofit till kl. 3 blott. Men du
sina väl tro mig då jag säger att jag ej
har så ledsamt att det skulle verka på
min hälsa utan dertill äro andra orsaker.
Här är mycket bullersamt i dessa rum
både natt och dag höres här förbi, alltid
med fyrhjulinga kärror och två hästar
före, här bygges midtemot ett hus och
der börja de kl. 4 om morgnarna. Postmä-
nns barn bo här öfver gatan de ha 10 barn
som alla spela vet jag ej men musiken
går der hela dagarna från 7-8 på morg.
Alla som suttit för länge i paviljongen

och smuttrat sig gå hem här förbi pratan-
tande och sjungande om nätterna.

Katzensernad af fyra fem sångerskor
från grannskapet håller till i trädgården
utanför våra fönster så att Anna t. o. m.
inte kan sova för dem. Och kan det tän-
ka hvad vi i elag funclerat fast det gick
om intet, ~~och~~ Jo, vi tänkte flytta! Här var
i dag ett herrskap Bergh från Stockholm
som nödvändigt ville bo här men fingo
då gå. Anna sade sedan: "jag går till de
der gamla Danielsons, der vi först helle
re att hyra, är der ledigt flytta vi dit och
låt Berghens få de här rummen." Sagdt
hon gick, de voro lediga, hon gick till bad-
kammaren han visste att Heradsch. Bergh
sytt på ett annat ställe, då förföll vår
plan. Fru Romdahl sade att det just
utanför Danielsons köres och bråkas
mycket, hon trodde g' att der skulle
bli tystare. Atminstone vore der inom
hus mera stilla vi trä en sömnigångare

(23. 7. 1881)

ofvannför oss, grefven, Wrangel stänger
och bekrävar förfärligt, skjuter stolar
sjunger och träter så grynigt. Jungfrun
har frågat om hon får sätta ett vitt lakon
framför sängen men det tillåter han ej. I
nästa vecka far han bort, det är för väl.

En bruksjätton Hagelin fr. St. med dotter
kommer i rummen ofvannför oss. Han är
uppe 4.5 om morgonen, får kura länge
de äro ute om kvällarna.

Min egen vän, nog vet du hvad det gyller
de för ett intryck på mig då du skref: om
du inte är snäll så måste jag väl komma
dit etc., men inte skall du ändå kom-
ma, jag vet hvad det kostar på dig
att lämna Brudden och hvad det sen
kostar att komma hit och inte är det
sagdt att det blir bättre med mig om
jag blott icke blir allvarsammare sjuk
då kunde jag nog längta efter dig. Men
nu så tycker jag att då halva tiden
är gången för oss, så gör väl andra half-

1881. F. 65
Dåligt papper och Tinnis & lack fick i Stockholm.
Ja snälla sköt om vår gubbe!
ten också, om du bara är snäll och
inte förlänger vår präfootid. Nog fin
här ju saker som vore intressanta för
dig och mycket ofta tänker jag: det
der vore roligt för gubben att se -
men inte skall du ändå för mig
skulle lägga den plågan på dig. Tina
var så färdig att tro genast, men jag
sade: jag skall afråda pappa. "Ah,"
sade Tina, mamma skall inte kokettera
men detta menar jag riktigt.
Hvad skulle moster Thilda och Tina
och B. säga och Toini och hela huset
sen om äfven du skulle resa bort!
Nog tycker jag att det är bra ogerligt.
Det är nog med att vi två ha tomt
här i Visby, du skulle ännu till för bed-
samt här. Ty inte vore vår Konsul nå-
got sällskap för dig fast han bra kan
prata. Den tyska Kommissionen som
skall taga reda på ruinerna m. m.,
den vore då för dig tacksamare.

I dag är Emma i svenska sluvand
ken och i morgon skickade fru in et
glas med sköna rosor fr. trädgård och sitt
visitkort uti. Tina hade köpt ett li-
tet stuflä för pappas porträtt som jag
har och en påse ingefärskarameller
(de äro litet bra för quälningarna).
Desuten hade fru Johanson kokt kaffe
åt oss, men det var så som bara gäst
slaskvatten. — Det glömdes jag säga
att på Johannedagen drucko vi ock-
så kaffe (af samma qualite) till moster
Tutlas ära. Vi kommo så ihåg ifjöl-
den dagen och många förut.
I afton tänka vi bjuda fru Rom-
dahl och fröken Hedblom, som bor här,
the i påvågöngen då vi först sitta och ar-
beta och prata i bot. trädgården. Det
är trefligare då konsulen är borta, han
kommer i morgon tillbaka och har med
sig en professor Gellerstedt som är skald
och målare han skall bli en tid i Visby.

Vi ha läst vackra tankar i hans små
poesier som fru Romdahl har.

Johannadagen voro vi hos fru Krank
med dotter, de bo ute på "palisaderna"
med utsigt öfver bara haf. De äro glä-
da och trefliga människor. I morgon son-
dag skola vi till Fridhem i sällskap
med en hel hop färdmar. De äro i en
wurst men vi få konsulus trilla.

Der är gudstjänst på förm. vi fara till
dit och få en korg med kall mat och
sockerdricka med oss. Sedan är bibel-
förkl. på e. m. vanligen af någon prest
från Visby. (Maten få vi från fru Rumin)

Sedan kommer samma equipage efter
oss kl. 8 på afton. Få se huru jag bär
mig åt det. Gud låte det bli bra!

Ja, min Luche, du har så rätt. att
icke twifla blott tro! Så borde jag hand-
la, men hos mig är twiflet starkare
än hos andra. Gud nåds så vitt!

Helia nu och Tacka Thilda och Inna för den
trofnad de bereda mig, jag är så glad deröfver.
Helia, jungfrurna och Isak. Gud med oss. E.